Написав Віталій Мельничук
Середа, 13 листопада 2013, 16:41

Покритий пилом, одяг рваний,
До смерти змучений, бреде
Вкривають тіло свіжі рани
В сухому полі син іде.

Голодний, збитий і нещасний,
Немилосердним став твій шлях,
Кінець близький і передчасний,
Смертельний огортає страх.

А пам'ятаєш теплі руки..
Батьківський погляд..рідний дім?
Тепер лиш тільки біль розлуки,
Назавжди залишився в нім.

Згадай той час коли спіткнувся,
І на каміння ти упав,
А Батько твій підбіг, зігнувся,
Узяв за руку і підняв.

Від болі сльози полилися,
Тобі він рани всі обмив,
Скажи мій друже, не барися,
За що Його ти залишив!?

Тепер вмираєш одинокий,
Нема кому тебе піднять,
А шлях у полі..він широкий,
Але поглянь- тут всі лежать!

Знайди в собі останні сили,
У небо сину подивись,
Вставай з гріховної могили,
В дорозі смерті зупинись!

Поглянь в Його ласкаві очі,
До тебе вся Його любов,
Обняти сина Батько хоче.
Так довго жде щоб ти прийшов..